

U bazilici *Santa Maria Anunziata* u Nazaretu hrvatski je nadbiskup msgr. *Franjo Kuharić* posvetio mozaikalno umjetničko djelo akademskog slikara profesora Josipa Resteka, koje će ubuduće biti trajno obilježje katolika Hrvata u Svetoj Zemlji. Zbilo se to 3. travnja 1978. u 11 sati prije podne u prisutnosti 65 svećenika i koju stotinu hodočasnika iz Hrvatske.

Mozaik veličine 200 × 150 cm postavljen je na kamenitoj stijeni cinkotrija nove bazilike koju je arhitekt Muzeo projektirao tako što je odredio pojedina mjesta za obilježja svih katoličkih naroda. Profesor Restek izradio je siluetu kipa Gospe Bistričke iznad crkve i okoliša s tekstom: *Majko Božja, moli za hrvatski narod*. Valja reći da se tog djela ne moramo stidjeti, nego, naprotiv, možemo se ponositi njegovom čistoćom i ljepotom među djelima znanih umjetnika drugih naroda.

Djelo profesora Resteka sadržava već poznate elemente njegove umjetnosti: plemenita, srebrna sivila u podlozi intenzivnih boja, što žare i zrače zvjezdanim prostorom u pozadini Gospina predočenja. Boje su simboličnog značenja, zrakastog usmjerenja, crvenog, bijelog i plavog, sa žutim akordima svjetla koje zrači iz Gospina lika u sredini. Na takvoj pozadini nebeske erupcije svjetla pojavljuje se Gospa Bistrička, oblikom skromna i jednostavna, a iznad orisa bistričkog krajolika ističe se crkva koja stremlje k nebu. Označena su i nebeska tijela u kretanju pa cjelina zrači energiju koja poput magnetnih silnica isijava ideju i razlog umjetnikova čina. U donjem desnom kutu naznačen je povijesni grb Hrvata.

Estetičko je, u iskusna umjetnika kao što je profesor Restek, lako pojmiti i kao etičko. Stav da ljepota ne služi, nego osvjeđuje ideju — kad likovna tvar ili likovno sredstvo kojim se oblikuje umjetničko djelo ne čini ljepotu po zadanom motivu, nego motiv selekcionira i sažima u jedinstvo tvarne i duhovne ljepote — nije drugo nego uistinu moralna snaga umjetnosti. U mozaiku Gospe Bistričke umjetnik svjesno otklanja formalističko i isprazno blještavilo mozaikoga tipa. Tamo nema zlata (kojim se majstori mozaika često služe), ali ima likovne snage, koja uzdiže ideju u njezinoj uznositoj i tvornoj skromnosti. Tako ćemo, između ostalog, razumjeti zašto na glavi Gospe Bistričke i maloga Krista nema kruna, koje pamtimo po kipu u svetištu Marije Bistričke. Budući da su krune naknadno postavljene, a nisu bile kad je kip nađen, umjetnik ih u svoje djelo ne ugrađuje, vraćajući Gospi Bistričkoj izvorni oblik i izgled. Umjesto vanjskog kraljevstva umjetnik nas usredotočuje na kraljevstvo Duha. Kip je tako oslobođen svega što bi možda bilo efemerno, a sačuvano je ono što je bitno i za nas trajno. Zaista, prilikom posjeta Jeruzalemu svaki će Hrvat-katolik u djelu profesora Resteka zateći i prepoznati dio vlastite domovine i vjere.

M.D.